Quid Pro Quo

On Februarie 06, 2011

Ieși din limitele leadershipului, găsind acel lucru care îți definește viața în cele mai pozitive moduri.

Filmul " *Leon – The professional* ". Pe scurt, așa cum vă spuneam și în articolele precedente, filmul prezintă relația remarcabilă dintre un asasin profesionist – Leon, și Mathilda, o fată rămasă orfană. Datorită timpului pe care îl petreceau împreună, între ei s-a creat o legătură puternică bazată pe încredere și sinceritate.

La un moment dat, Mathilda, îi spune lui Leon cu o voce indignată:

- Leon, noi nu facem altceva decât să muncim. Ar trebui să luăm o pauză. Hai să ne jucăm ceva. Un joc frumos.

Vorbele fetei l-au lăsat un pic confuz pe Leon. Era o schimbare cu care, categoric nu era obișnuit. Un asasin profesionist ca el, din principiu nu se poate coborî la astfel de distracții. Dar, fiindcă o îndrăgea foarte mult pe Mathilda, a acceptat.

Leadership: Îți poți depăși limitele profesiei tale prin sustinerea ideii unui schimb de roluri între ceea ce te pune în valoare și ceea ce te izolează?

Jocul lor a constat într-un schimb de roluri. Era ușor să-l confunzi pe Leon cu John Wayne sau cu Clint Eastwood. În sinea ei, urmărind reprezentația lui Leon, Mathilda își spunea: " *E greu să crezi că omul ăsta e un asasin, e greu să crezi că e atât de nemilos.* " Într-adevăr, Leon era atât de nostim jucându-și noul rol, era atât de distractiv, era atât de încântător să fii lângă el. Doar Mathilda îi cunoștea ambele laturi și îl iubea oricum. Era un prieten foarte drag. Au vorbit, au râs și au dansat.

Acel joc i-a înlăturat din minte lui Leon, cel puțin pentru o scurtă vreme, gândurile negre. I-a înlăturat din inimă tristețea de care avea parte. I-a înlăturat din suflet acel gust amar al singurătății și al uitării de sine. Astfel, el și-a ignorat gândul care îi spunea că un adevărat profesionist, un adevărat asasin, trebuie să fie mereu realist și să nu primească nici un pic de fantezie în viața lui. Şi-a depășit pentru un timp limitele profesiei sale, iar acest lucru a fost un lucru cu adevărat înălțător pentru el, pentru liniștea lui sufletească, pentru fericirea sa.

Leadership: Cauți să descoperi în tot ceea ce este limitat acele proporții umane care nu sufocă viața?

Adevărata știință a leadershipului, care nu se rezumă la creșterea motivației, înseamnă să descoperi în tot ceea ce pare limitat acele proporții umane care nu sufocă viața, care nu variază în funcție de acea iluzie reală a golirii de sine în care omul trăiește.

Aceste proporții sunt în strânsă legătură cu dimensiunile acțiunii tale asupra judecăților de valoare morale care determină o conduită sănătoasă, cu mărimea spațiului de constrângeri care limitează numărul de alternative ale prevenirii faptelor nesăbuite, descoperirea și anularea resentimentului de orice formă, o suprasolicitare a empatiei și a sentimentului de vinovăție care împovărează sufletul și mintea.

Pentru a supraviețui și a prospera în organizația ta, trebuie să fii un adevărat profesionist. Asta înseamnă să te dedici cu tot sufletul muncii tale, carierei tale, și să nu te abați de la regulile pe care singur ți le impui, sau îți sunt impuse.

Dar viața personală? Bucuria, fericirea vieții, când le vei descoperi? Respectul față de propria ta viață, față de sine, față de sentimentele tale interioare care îți cuprind întreaga ființă și îți conferă o stare pozitivă - te vei bucura vreodată de ele cu adevărat?

Leadership: Ești în acord cu rostul pe care îl ai de împlinit, optând pentru continuitatea unei formule de a cădea de acord asupra prețului pe care trebuie să-l plătești ca să suporți o nouă înțelegere a vieții?

Regăsește-te pe tine, înainte de toate. Ca să ajungi să trăiești acea senzație că "ești viu", pe care numai contactul cu lumea ți-o poate da, trebuie să revii la atitudinea aceea plină de căldură sufletească, plină de spirit, plină de calm, plină de acceptare, plină de bucurie.

La începutul poveștii " *Micul Prinț* ", scriitorul francez Antoine de Saint-Exupery făcea o precizare : " *Toți oamenii mari au fost mai întâi copii, dar puțini dintre ei își mai aduc aminte.* "

Undeva în străfundul tainic al inimii tale, nu simți câteodată ca ai dori să joci un alt rol? Unul mai puțin obositor, și, de ce nu, chiar mai puțin realist?

Zâmbește. Distrează-te mai des. Sigur ai nevoie de-o pauză, de o relaxare a minții. Ieși din limitele leadershipului tău, găsind acel lucru care îți definește viața în cele mai pozitive moduri.

Leadershipul tău este asigurat de acel element care ar trebui să fie catalizatorul schimbării, într-o versiune a vieții care chiar dacă nu merge mai departe, arată de parcă ar face-o?

Ştiai că lucrul care îi ucide pe oamenii infestați cu bacteria holerei (Vibrio Cholerae) este deshidratarea? Vomită și defechează până când mor. Numai un singur lucru îi ține suficient de mult în viață ca să poată elimina acea bacterie: o soluție compusă din apă, sare și zahăr. Dar în primul rând apa proaspătă este elementul vindecător.

Leadershipul de calitate poate fi considerat un element vindecător, doar dacă te "readuce la viață", doar dacă îți permite să combini activitățile de business cu viața personală, doar dacă îți permite să fii un om fericit din toate punctele de vedere. Pacea și liniștea sufletească sunt elementele la care poate fi supus catalizatorul numit "personalitate" puternică, dar nu tuburată de tensiuni și excese.

Ca lider numai un singur lucru te poate menține suficient de fericit și împlinit: menținerea relațiilor prietenești cu ceilalți oameni.

În viața de lider trebuie să dai întotdeauna ceva pentru ceva. Quid Pro Quo. Trebuie să dai puțin din amândouă: trebuie să dai dovadă atât profesionalism, cât și de empatie față de ceilalți. Capacitatea de a te adapta la viața celorlalte persoane, depinde de felul în care îți exprimi propria viață.

Fericirea ta, ca lider, va fi dată de calitatea relațiilor pe care le vei stabili cu ceilalți.

Sentimentele morale care permit aprecierea faptelor sunt începutul imaginii pe care și-o construiește puterea ta de admisibilitate asupra acțiunilor de promovare a mentalității responsabile de percepția încercărilor lăuntrice și a comportamentelor pe care acestea le induc.

Concluzie: În leadership, în orice funcție de răspundere, dar și în cazurile obișnuite, munca trebuie alternată cu perioade de relaxare, cu hobby-uri deconectante și preferabil cu activități de socializare. Există destule exemple de lideri care au excelat și în alte domenii: de ex. Bill Clinton era un excelent saxofonist, Vladimir Putin este un bun pianist și un foarte bun sportiv, etc. Pentru relaxare totdeauna a fost indicată odihna activă prin care anumite porțiuni din creier "se odihnesc", în timp ce alte zone lăsate în repaus mult timp sunt activate.

Source: https://neculaifantanaru.com/quid-pro-quo.html